

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ  
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ  
**ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ**

www.agioiapistoloi.gr e-mail: [agioi.apostoloi@gmail.com](mailto:agioi.apostoloi@gmail.com)

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2014. Μετά Την εορτήν.

Λαυρεντίου αρχidiaκόνου και μάρτυρος. Ίστου επισκόπου Ρώμης εξ Αθηνών.

Έτος 7<sup>ο</sup>ν Τεύχος 307



### Κυριακή Θ' Μαθαίου

Τα Ευαγγελικά αναγνώσματα που ακούμε τις Κυριακές του καλοκαιριού, από την Κυριακή των Αγίων Πάντων μέχρι και τα μέσα Σεπτεμβρίου, προέρχονται από το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο και μας διηγούνται διάφορα θαύματα που τέλεσε ο Χριστός κατά την επίγεια παρουσία Του. Έχει ορίσει έτσι η αγία μας Εκκλησία, με σκοπό να μας διδάξει δύο

μεγάλες αλήθειες: ότι ο Ιησούς Χριστός είναι όντως ο Υιός του Θεού, και ως Θεός έχει τη δύναμη όχι μόνο να επιτελεί θαύματα αλλά και να μας σώσει από τα δεσμά του θανάτου, και επίσης ότι η πίστη αποτελεί το απαραίτητο στοιχείο για τη ζωή του κάθε χριστιανού, προκειμένου να τελεστεί και αυτό το ελάχιστο -για τα μάτια μερικών- θαύμα της σωτηρίας μας.

Μέσα στο πνεύμα αυτό εντάσσεται και η σημερινή περικοπή. Μετά από μια μέρα διδαχής του λαού, οι μαθητές του Χριστού μπαίνουν στο πλοίο για να διαβούν την Τιβεριάδα θάλασσα. Ο Ιησούς, μετά την αποχώρηση του πλήθους, ανέβηκε στο βουνό για να προσευχηθεί. Κατά τα ξημερώματα, και ενώ στη λίμνη επικρατούσε θαλασσοταραχή, είδαν οι μαθητές τον Χριστό να έρχεται προς το μέρος τους, περπατώντας πάνω στο νερό. Έντρομοι, επειδή νόμισαν ότι βλέπουν φάντασμα, έβαλαν τις φωνές, Εκείνος όμως τους καθησύχασε λέγοντας: “μη φοβάστε, εγώ είμαι”. -“Κύριε”, λέει ο Πέτρος, “αν είσαι εσύ, διάταξέ με να έρθω προς Εσένα πάνω στα κύματα”. -Έλα, του απαντά ο Χριστός, κι αυτός κατέβηκε από το πλοίο και ήλθε προς τον Κύριο περπατώντας πάνω στα κύματα. Βλέποντας όμως τον άνεμο ισχυρό, φοβήθηκε και άρχισε να βυθίζεται, οπότε φώναξε: “Κύριε, σώσε με!”. Ο Ιησούς άπλωσε το χέρι και τον σήκωσε, λέγοντάς του: “ολιγόπιστε, γιατί δίστασες;”. Και ανέβηκαν στο πλοίο κι αμέσως κόπασε ο άνεμος, ενώ οι μαθητές Τον προσκύνησαν λέγοντας “αληθινά, είσαι υιός του Θεού”. Και αφού πέρασαν τη θάλασσα, ήλθαν στη γη της Γεννησαρέτ.

Αυτά τα δύο σημεία επιβεβαιώνονται και στη σημερινή διήγηση. Οι μαθητές, βλέποντας τον Χριστό να δαμάζει ακόμα και τις δυνάμεις της φύσεως, και μάλιστα με τρόπο πρωτοφανή, αναγνωρίζουν ότι όντως είναι Υιός του Θεού. Ότι δεν επρόκειτο για όραμα ή φαντασία των μαθητών, το αποδεικνύει το παράδειγμα του Πέτρου, που είτε για να επιβεβαιώσει ότι όντως ήταν ο Ιησούς είτε από επιθυμία να Τον μιμηθεί, ζητά και περπατά κι ο ίδιος επάνω στα κύματα.

Ωστόσο, προς στιγμή, βλέποντας τον ισχυρό άνεμο, ολιγοπιστεί. Και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τον καταποντισμό του. Γιατί ακριβώς το θαύμα, το κάθε θαύμα, είναι αποτέλεσμα όχι μόνο της επέμβασης του Θεού, αλλά και της δικής μας πίστεως. Γι αυτό και συχνά, όταν επιτελούσε κάποιο θαύμα, ο Χριστός έλεγε “η πίστη σου σε έσωσε” ή “ας γίνει σύμφωνα με την πίστη σου”.

Η πίστη όμως αποτελεί κατά κύριο λόγο προσωπική και ελεύθερη επιλογή του ανθρώπου, είναι υπέρβαση της λογικής και όχι παραλογισμός. Στην εποχή μας, που ο άνθρωπος προσπαθεί να υποτάξει τα πάντα στη λογική και στην επιστημονική έρευνα και γνώση, η πίστη έχει συχνά χαρακτηριστεί ως κάτι το αναχρονιστικό, το οποίο αποτελεί εμπόδιο στην πρόοδο και στον πολιτισμό. Ωστόσο, χωρίς πίστη, χωρίς έστω αυτοπεποίθηση, κανένα από τα επιτεύγματα του σύγχρονου πολιτισμού μας δεν θα είχε πραγματοποιηθεί, γιατί απλά και αυτή η επιστήμη συχνά εξελίσσεται έχοντας πλήρη επίγνωση ότι προσπαθεί να ψηλαφήσει το άγνωστο και επομένως μη γνωρίζοντας την έκβαση της οποιασδήποτε αναζήτησης. Ακόμα και το πείραμα του Σερν, στα σύνορα Γαλλίας – Ελβετίας, έχει προετοιμαστεί επί πολλές δεκαετίες χωρίς να γνωρίζουν οι επιστήμονες τι αποτέλεσμα θα φέρει, στηριγμένο απλά στην πίστη ή στην ελπίδα ότι θα μας αποκαλύψει τα μυστικά της γένεσης του σύμπαντος.

Η χριστιανική πίστη βέβαια δεν είναι ούτε κάποια αμυδρή ελπίδα, ούτε όμως και άρνηση κάθε ανθρώπινης γνώσεως. Η χριστιανική πίστη αποτελείται από τη βεβαιότητα για την θεότητα του Ιησού Χριστού και για τα πεπερασμένα όρια του ανθρώπινου νου, που όσα πολλά και αν γνωρίσει ή εξερευνήσει, δεν μπορεί να χωρέσει την άπειρη αγάπη και σοφία του Θεού. Χωρίς αυτή την πίστη, κάθε προσπάθεια του ανθρώπου να ανυψωθεί, περιορίζεται στα πλαίσια της επίγειας ζωής του, ενώ με την πίστη υπερβαίνει τα όρια του υλικού και του εφήμερου και ανυψώνεται πνευματικά με προοπτική την αιωνιότητα.

Άνεμοι και τρικυμίες, δοκιμασίες και πειρασμοί πάντα υπάρχουν. Και συχνά, σαν τον Πέτρο, ολιγοψυχούμε και αρχίζουμε να καταποντιζόμαστε. Η σημερινή περικοπή μας διδάσκει ότι ακόμα και τότε, ο Χριστός βρίσκεται δίπλα μας και μας απλώνει το χέρι. Αρκεί να μη χάσουμε εντελώς την πίστη μας, αρκεί να μην αμφισβητήσουμε ούτε

Εκείνον ούτε την παρουσία Του δίπλα μας. Αρκεί να στρέψουμε και πάλι προς Αυτόν το βλέμμα μας και να Του φωνάξουμε: “Κύριε, σώσε με!”

*π. Χερουβείμ Βελέτζας*



Οι Άγιοι Λαυρέντιος αρχιδιάκονος, Εύστος πάπας Ρώμης και Ιππόλυτος μαρτύρησαν το 253 μ.Χ.

Ο αρχιδιάκονος Λαυρέντιος ήταν από τους πιο γνωστούς κληρικούς της ρωμαϊκής Εκκλησίας, και του είχαν εμπιστευθεί τη διαχείριση της περιουσίας της. Όταν έγινε ο διωγμός κατά των χριστιανών, ο πάπας Ρώμης Εύστος (ή Σίξτος) ο Β', που καταγόταν από την Αθήνα, πρώτος πρόσφερε θυσία τον εαυτό του, ομολογώντας τον Χριστό και αποκεφαλίστηκε.

Κατόπιν συνέλαβαν και το Λαυρέντιο. Επειδή ήταν διαχειριστής της Εκκλησίας, τον διέταξαν να παραδώσει τους θησαυρούς της. Ο Λαυρέντιος δέχθηκε, και μετά από λίγο επέστρεψε με μια μεγάλη φάλαγγα αμαξών, γεμάτες φτωχούς, ορφανά και αναπήρους. Και απάντησε στον ηγεμόνα ότι σε όλους αυτούς τους πάσχοντες είναι αποταμιευμένοι οι θησαυροί της Εκκλησίας, «όπου ούτε σής ούτε βρώσις αφανίζει, και όπου κλέπται ου διορύσσουσιν ουδέ κλέπτουσιν» (Ευαγγέλιο Ματθαίου, στ' 20). Δηλαδή, όπου ούτε σκόρος, ούτε σαπίλα και σκουριά αφανίζουν αυτούς τους θησαυρούς, και όπου ούτε κλέφτες μπορούν να τρυπήσουν τους τοίχους αυτών των θησαυροφυλακίων, για να κλέψουν το πολύτιμο περιεχόμενο τους. Εξαγριωμένοι τότε οι ειδωλολάτρες, έψησαν το Λαυρέντιο ζωντανό, πάνω σε σιδερένια σχάρα.

Το λείψανο του παρέλαβε κάποιος ευσεβής χριστιανός, ο Ιππόλυτος. Όταν, όμως, το έμαθε αυτό ο ηγεμόνας, διέταξε και τον έσυραν άγρια άλογα μέσα σε αγκάθια, και έτσι μαρτυρικά τελείωσε τη ζωή του και ο Ιππόλυτος.

Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Νήφωνας ο Β'

Πρόκειται για τον Πατριάρχη Νήφωνα τον Β', που πατριάρχευσε τρεις φορές: α) 1486-1488. β) 1497-1498 και γ) 1502. Καταγόταν από την Πελοπόννησο και γεννήθηκε από τους Μανουήλ και Μαρία. Το



κοσμικό του όνομα ήταν Νικόλαος. Προσκολλήθηκε σε κάποιον μοναχό Αντώνιο και έγινε μοναχός στην Επίδαυρο με το όνομα Νήφων. Μετά τον θάνατο του γέροντα του, πήγε στο κάστρο της Νάρδας, όπου γνώρισε τον ενάρετο Αγιορείτη Ζαχαρία, με τον οποίο εγκαταστάθηκε στη Μονή της Θεοτόκου στην Αχρίδα. Όταν ο Ζαχαρίας εκλέχτηκε αρχιεπίσκοπος Αχριδών, ο Νήφων αναχώρησε στο Άγιον Όρος, όπου

χειροτονήθηκε διάκονος και Ιερέας στη Μονή Διονυσίου. Από τη Μονή αυτή κλήθηκε να γίνει Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης και από εκεί, μετά τον θάνατο του Συμεών, ανέλαβε τον οικουμενικό θρόνο. Απομακρύνθηκε δύο φορές από τον θρόνο και κατέφυγε στη Βλαχία και από κει στο Άγιον Όρος στη Μονή Διονυσίου. Την τρίτη φορά που κλήθηκε στον Οικουμενικό θρόνο δεν πήγε στην Κωνσταντινούπολη και πέθανε στη Μονή, αφού έζησε ζωή ασκητική.

#### ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

10 Αυγούστου	Κυριακή	7:00 μ.μ. Αγρυπνία. Πανηγυρικός Εσπερινός, Παράκληση, Όρθρος, Θεία Λειτουργία. Εύπλου διακόνου, Νήφωνος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, θαύμα, Αγίου Σπυρίδωνος.
11 Αυγούστου	Δευτέρα	9:00 π.μ. Θεία Κοινωνία κατ' οίκον ασθενών 7:00 μ.μ. Εσπερινός – Παράκληση.
12 Αυγούστου	Τρίτη	7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Φωτίου και ανικήτη μαρτύρων. 7:00 μ.μ. Εσπερινός – Παράκληση.
13 Αυγούστου	Τετάρτη	7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Οσίου Μαξίμου του ομολογητού. 7:00 μ.μ. Εσπερινός – Παράκληση – Ιερό Ευχέλαιο – Προσκύνηση Ιερών Λειψάνων.
14 Αυγούστου	Πέμπτη	7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Μιχαίου προφήτου. 7:00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετά αρτοκλασίας, ενταφιασμός του σώματος της Παναγίας – Εγκώμια – Περιφορά Ιερού Επιταφίου.
15 Αυγούστου	Παρασκευή	7 – 10:30 π.μ. Όρθρος της Εορτής και εν συνεχεία Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος. Η Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου. (ΚΑΤΑΛΥΣΗ ΙΧΘΥΟΣ). 7:00 μ.μ. Εσπερινός
16 Αυγούστου	Σάββατο	7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Τιμοθέου Επισκόπου Ευρίπου, Αγίου Γερασίμου Κεφαλληνίας. 7:00 μ.μ. Εσπερινός